

Üç Aylık Çocuk Dergisi

Ağustos-Eylül-Ekim 2014

Parlayan Çocuklar

Doğanın Dengesi
Çevre Röportajları
Çevre, çöp ve atıklar

Çevre için kampanya çağrısı!

Bütün çöpleri
insanlar yapıyor!

Editörden	2
Şiddetsiz Bir Dünya Mümkün	3-4
Benim Canım Ergenliğim!	5
SOMA	7-9
Hem çok büyüğüm, hem de çok küçük!	11-12
Çevre, Çöp ve Atıklar	13-15
Bütün Çöpleri İnsanlar Yapıyor	17-18
Doğanın Dengesi	19
Bir Kapak Hikayesi	20
Çevre Röportajları	21-22
Kampanya Çağrısı	24
Batman Güncesi	25-26
Kitap Tanıtım Köşesi	27
Şiir	28
Duyurular	29-31
Bilmeceler	33

Parlayan Çocuklar

Editör: Ceren Suntekin
Asistan: Büşra Tanyeri
Redaksiyon: Gizem Külekçioğlu
Tasarım: ODAODA Tasarım (odaoda.com)
Baskı: Müka Matbaa
Sponsor: Sabancı Vakfı
Soru görüş ve önerileriniz için
parlayancocuklar@gmail.com adresi ile
iletişime geçebilirsiniz.
İstanbul 2014

"Bu dergi, Çocuk Hakları Atölyesi'nde Parlayan Çocuklar'ın 1 Mayıs – 1 Ağustos tarihleri arasında yapmış oldukları çalışmaların sonucu olarak hazırlanmıştır."

Bu doküman Sabancı Vakfı Hibe Programı'nın mali katkısı ile hazırlanmıştır. Bu belgenin içeriğinden sadece Tarlabası Toplumunu Destekleme Derneği sorumludur ve bu içerik herhangi bir şekilde Sabancı Vakfı'nın görüş veya tutumunu yansıtmaz.

Editörden

Merhaba,

2008 yılından beri hazırladığımız dergimizi bu sene Sabancı Vakfı desteği ile çıkarıyoruz. Üç ayda bir çıkacak dergimizin her sayısı için belirlediğimiz temalarla gündemi, ihtiyaçlarımızı ve haklarımızı konuşuyor; size aktarmak istediklerimizi kaleme alıyor ve atölyemizde öğrendiğimiz doğru kavramlarla sizlere sesleniyoruz.

Bu sayının konusu çevre, geri dönüşüm ve çöpler... Çevre konusunda önemli bilgilere sahip olan konuğumuz Ali Mendillioğlu ile gerçekleştirdiğimiz atölye "neden hayvanların değil de insanların çöpleri var?" sorusunu tekrar tekrar düşünmemiz gerektiğini bize gösteriyor.

Mayıs ayında gündemimizde işçi bayramı, anneler günü ve Soma faciası vardı. İşçi bayramının adıyla çelişen sokaktaki tansiyon, toplumsal cinsiyet perspektifiyle bakmaya çalıştığımız anneler günü hediyeleri, çokça üzüntü ve öfke ile karşıladığımız Soma faciası bizleri derinden etkiledi.

Yaz mevsimini tatille ve sıcak havayla karşılarken sizler için öğrenmeye, araştırmaya ve soru sormaya devam ettik. Batman'daki arkadaşlarımızdan aldığımız mektuplarla Batman şehrini, yaz aylarında çalışan arkadaşlarımızdan çalışma hayatını onların gözünden yansıtmaya çalıştık. Bir ifade etme şekli olarak şiirden vazgeçemeyen arkadaşlarımızın dizelerine kulak verdik.

Çocuklarla birlikte büyüyoruz. Bedenimizi, duygularımızı tanıyoruz. Çocuklar kimi konularda ustalaşırken kimini yeni deneyimliyor; şiddeti ve sevinci, yalnızlığı ve paylaşmayı ama en çok mücadele etmeyi bizlerden daha iyi biliyorlar.

Her ne kadar çocuk dergisi olarak hazırlama hedefinde olsak da, bu dergiyi büyüklerin de keyifle okuyacağını düşünüyoruz. Dergi içinde geçen meyve isimli yazarlar dikkatinizi çekmiştir. Onlar, gerçek isimlerinin dergide yer almasını istemeyen çocuklar. Ama onlar da tüm atölye katılımcıları gibi birer Parlayan Çocuk!

Bu sayının çıkmasını sağlayan Sabancı Vakfı'na, konuğumuz Ali Mendillioğlu'na, atölye asistanımız Büşra Tanyeri'ye, tüm TTM ekibi ve dergi yazarı Parlayan Çocuklarımıza tek tek teşekkür ederim.

Önümüzdeki sayıda görüşmek üzere...

Ceren Suntekin

Şiddetsiz Bir Dünya Mümkün

Ne kadar uzak durmaya çalışsak da bazen şiddetin çeşitli görünüşleri ile karşı karşıya kalıyoruz. Bazen okulda, bazen evde, bazen yanı başımızda ya kendimiz ya da bir yakınımızı bu sıkıntılı durum içinde buluyoruz. Yalnız değiliz. Şiddeti yaşamamak ve yaşatmamak için yapabileceklerimiz var!

Mahmut Kılıç (13)

Ben yaşadığım şeyin psikolojik şiddet olduğunu düşünüyorum. Şöyle oldu: Bir gün arkadaşım performans ödevini bir gün geç getirdi ve göstermeden çantasına koyup teneffüse çıktı, geldiğinde çantasında yoktu. Hocaya söyledi ve o anda sınıfta bir tek ben vardım. Hoca da benim ödevimi yapmayı onun ödevini aldığı sandı ve bana bağırdı. Daha sonra ödev arkadaşımın kendi çantasından çıktı ve hoca benim de kendi performans ödevimi daha önceden verdiğimi

gördü. Benim hiçbir şey yapmadığım anlaşıldı fakat kimse benden özür dilemedi...

Kayısı (14)

Benim dokuz senelik bir arkadaşım var. O benim ilk arkadaşım. İkimiz de on dört yaşındayız. Arkadaşımın bir tane erkek arkadaşı vardı. Bu arkadaşım bir gün erkek arkadaşıyla buluşurken annesi öğrenmiş. Arkadaşım mahalleye geldiğinde annesi tarafından fiziksel şiddete maruz kaldı ve herkesin içinde küçük düştü, ağladı fakat yediği dayaklardan değil, herkesin içinde bu olayın yaşamasından dolayı. Çok üzüldüm çünkü o benim dokuz senelik ilk arkadaşım. Onu çok sevdiğimden çok üzüldüm ayrıca annesinden sonra babası da dövdü, benim ise ayırmaktan başka bir çarem yoktu ve bu arkadaşım okula gitmiyor.

Şiddetsiz Bir Dünya Mümkün

Erik (13)

Bir gün okuldan eve geldiğimde annem hiçbir şey yapmamıştı ve ev darmadağındı. Annem ninemlere gitmeden önce bana işleri yapmamı öğütlemişti. Ben de ödevim olduğu için ev işlerini yapmadım. Annemler ninemlerden geldiğinde verdiği işleri yapmadığımı görünce bana fiziksel şiddet uyguladı.

Öfkemizi yönetmek bizim elimizde.

“Bize öğretmenlerimizin de dediği gibi öfkemi kontrol etmek için önce içimden 10’a kadar sayarım, eğer bir şey değişmezse oradan uzaklaşıyorum, eğer bu da yaramazsa başka bir şeyle alakadar olurum ve olayla ilişkiyi tamamen keserim. Örneğin; bir gün kavga edecektim sonra vazgeçtim ve kavga etmediğim için sınırlıydım. Önce 10’a kadar saydım, sonra uzaklaştım oradan ve bu olay burada bitti. Ne zaman o kavga edeceğim kişiyi görsem kendimi başka bir olaya adıyorum ve olayı kapatıyorum.”

“Öfkelendiğimiz zaman ya da biriyle tartıştığımız zaman orada eğer çok sınırlendiysek ve kendimizi tutamayacağımız şeyleri yapacağımızı hissediyorsak böyle bir şey yapmamak için öncelikle şunları yapmalıyız:

Karşımızdaki kişiyle konuşmaya, anlaşmaya çalışmalıyız ama eğer ki karşımızdaki aynı hareketlere devam ediyorsa oradan uzaklaşmalıyız, fakat böyle bir şansımız yoksa içimizden 3’e kadar sayarak sakinleşmeliyiz. Eğer ki bu da işe yaramıyorsa karşımızdaki

ile kavgayı gürültüyü kesmeli ve oradan uzaklaşmalıyız, onun söylediklerini takmamalıyız. Öfkemizi bu şekilde kontrol etmeye çalışmalıyız.”

“Öfke bir duygudur. Öfkemin nedenini sormalıyım kendime. Sonra kendimi öfkelenmiş kişiyi yerine koyarım. Buna empati denir. Ona bu davranıştan neden hoşlanmadığımı, beni neden öfkelenirdiğini anlatırım. Çünkü onun beni anlaması için benim duygularımı bilmesi gerekir. Şiddet kullanmadan bu durumu atlatabilmek için durumun olumlu yanlarını düşünmeye çalışırım.”

Benim Canım Ergenliğim!

Bazılarımızın ergenlik dönemine girdiği bu yıl biraz karmaşık, biraz coşkun, bazen hüzünlü, bazen enerjik, bazen kızgın ama çokça heyecanlı, kahkahalı ve düşüncelerle dolu geçiyor. Hem bedenimiz değişiyor hem duygularımız. Bazen ayak uydurmakta güçlük çeksek de kendimizi süper kahramanlar gibi hissetmek bu dönemin en güzel kısmı

Evet! Her şeyi şimdi anlıyorum. Kimse beni kandıramaz. Artık ben de söz sahibiyim. Kendi iradem var ve neyin kötü, neyin yanlış olduğunun farkındayım... İşte ergenliğin bu yanını seviyorum!

Ergenliğin en güzel yönü ne?
Elma (13)

Ergenlik her insan için farklıdır, bunun iyi ve kötü yanları vardır. Benim için ergenlik dönemi zor bir dönem çünkü vücudun belli bölgelerinde büyüme, kılınma ve yağlanma oluyor. Bazı durumlarda da iyi olabilir, örneğin benim için uğraş gerektirecek duygusal durumlar, bazıları için iyi olabilir. İçinde sevgi biriktirir.

Ergenlik dönemi kişiden kişiye değişir. Çocukluk dönemi biter, geçiş yapılır, her şey değişir, büyürüz.

SOMA

Parlayan Çocuklar olarak Mayıs ayında gerçekleşen Soma faciasında hayatlarını kaybedenler için çok üzgünüz. Bu olay bizi çok etkiledi, orada yaşayan arkadaşlarımız için çok üzüldük. Hepsine buradan içten sevgilerimizi göndeririz. Bu olay sonrasında hepimizin kafasında birçok soru oluştu. İnsan hayatının önemi ve işçi hakları hakkında konuştuk.

Hakan Akyol (13)

Soma, bir kömür faciasının olduğu yer. Bir avuç kömür için insanların öldüğü yer. 301 kaybımızın olduğu yer. Soma ismini hayatımda ilk kez bu olayla duydum. İlk duyduğumda yabancı bir ülke sandım, meğer Manisa'nın bir ilçesiymiş. Bu ilçemizi böyle

duymak istemezdim.

Biliyorum bu olaya herkes üzüldü ama madencilerin aileleri kadar değil. İçlerinden çoğunun çocukları vardı. Bu çocukların çoğu baba sevgisini tanımadan babalarını kaybetti. Şimdi onlara kim baba sevgisini öğretecek bilmiyorum.

Şu anda belki çoğu insan bu olayı unutmuştur. Onlara bir kere daha hatırlatmak için böyle bir yazı yazdım. Belki herkes bilmez ama bir yazıda giriş, gelişme ve sonuç vardır. Benim sonucum; kalbimiz Soma, yüreğimiz kömür karası.

İnsan hayatı neden önemli?

Hasan Yaman (12)

İnsan hayatı önemlidir. İnsanoğlu hayatta

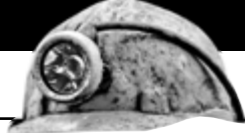

SOMA

çok önemli icatlar yapmıştır, yenilikler bulmuştur. Örneğin Edison elektrik ampulünü bulmadan ölmüş olsaydı geceleri karanlıkta kalırdık. İnsan çok önemli bir varlık, insanın hayatını önemsemeyenler yüzünden insanlar ölüyor. İnsan hayatı bu kadar ucuz olamaz. Onca insan öldü ve çoğu boş yere öldü. Soma faciasında resmi rakamlar 301 olarak söylendi. Fakat bence 700 kadar insan boşu boşuna öldü. İnsan hayatı yaşamayı, iş hayatını ve sağlığı kapsıyor. Bir şeyin tehlikeli olduğunu bile

bile hayatlar tehlikeye atılıyorsa bu boşu boşuna ölmek olur. Bazı tehlikeli işlerde güvenlik ihmalleri olduğu için biz işçi hakları hakkında konuşmak zorunda kalıyoruz. Bence işçi hakları o işçinin sigortalı olmasını, yeterli para kazanmasını, emeğinin karşılığını almasını, bedeninin kaldıramayacağı işlere zorlanmamasını, emekli maaşının yüksek olmasını ve günde en fazla 8 saat çalışmasını kapsıyor. Hakları olmayan işçiye ise bence yorgun işçi, haksızlığa uğrayan işçi denir.

SOMA

Zuhal Arslan (12)

İnsan hayatı önemlidir, insan öleceğini bilse ne yapabilir, sadece kendisini düşünebilir. Örneğin Soma'daki insanlar ayda 1000TL almak için yerin altına girip, başına neler gelebileceğini bilmiyor. İnsanlar madenlerde hep hayatını kaybediyor ve önlem alınmıyor, gerekli tamirler yapılmıyor. İşçilerin dinlenmeye hakkı var, sadece gerektiği kadar çalışmalı.

Zehra Kaya (13)

En başta, insanların hayattaki önemi çok büyüktür. Neden dersiniz; örneğin bir insan doğar doğmaz eğer ölürse bu dünyanın sonu olur. Yani demek istediğim eğer ilk doğan insan ölmüş olsaydı hiç insan olmazdı, üreme olmazdı.

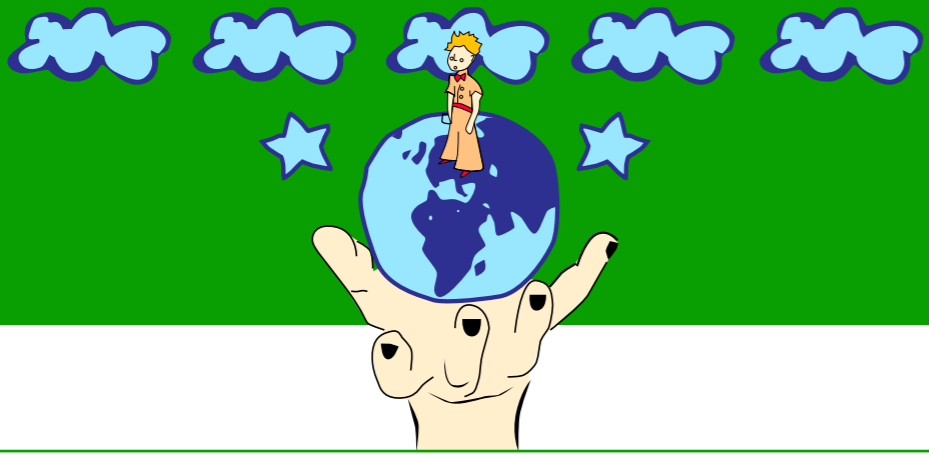
İnsan doğar, büyür, eğlenir, hayatın keyfini sürer fakat bazı insanlar veya çocuklar hayatın güzelliğine varamadan ölüyorlar.

Çalışan babalar, dayılar, amcalar, onlar da türlü türlü sebeplerden dolayı ölüyorlar. Herkesin yaşama hakkı vardır. Şu an ülkemizin gündeminde yüzlerce işçinin öldüğü bu olay var. Orada çalışanlar bizim gibi çocukların babası. Yani o ölen insanların yaşama haklarını aldıkları gibi o çocukların babası olma haklarını da ellerinden almış oldular.

Kevser Kaya (10)

Bence insan hayatı yaşam hakkını kapsadığı için önemlidir. Bazı kişiler bir kaza geçirdikten sonra hayatta kalınca 'Ucuz atlattım' diyerek yaşama hakkını savunabilir. İnsan hayatını önemseydiğimizde gelecek nesillere temiz bir dünya bırakarak onların da yaşama haklarını korumuş oluruz. Bir işçi alın teriyle kazanç sağlar, gece gündüz çalışır. Fakat bir işçi her şeyden sorumlu değildir. İşveren ve devlet de onun haklarından sorumludur.

HEM ÇOK BÜYÜĞÜM, hem de küçük!

*Dünyaya bir de çalışan çocukların gözünden bakmaya ne dersiniz?
Konfeksiyonda, markette çalışan ve seyyar satıcılık yapan çocuklar anlatıyor.*

Yasalara ve çocuk hakları sözleşmesine göre 18 yaşına kadar herkes çocuktur.

Yasalara göre 14 yaşın altında olan çocuklar çalıştırılmazken, 14-18 yaş arası çalışan çocuklar sağlık ve güvenlikleri ile fiziksel, zihinsel, psikolojik ve sosyal gelişimlerini tehdit eden ve ÖĞRENİMLERİNİ engelleyen işlerde kesinlikle çalıştırılmazlar.

Aşiti'den bir not Aşiti Cebe (13)

Merhaba, ben toplum merkezine biraz ara veriyorum, amcamların konfeksiyon atölyesinde yardım etmeye başladım.

Buraya elbiseler, etekler, pantolon ve kumaşlar geliyor. Ben de bunların fazla iplerini kesip, beden numaralarına göre katlayıp overloğa veriyorum. Oradan makineye, oradan da ütüye gidiyor. Bu böyle devam ediyor. Sabah 8:00'de kalkıp akşam 9:00'da dönüyorum.

Bu aralar işler azalıyor bu yüzden belki birkaç derse gelebilirim. Beni düşündüğünüz için teşekkür ederim...

Saçma Sorular Kadir Subaşı (17)

Otobüs durağında çalıştığım için mecburen bir sürü insanla muhatap oluyorum. Çoğunluğu da gereksiz insanlar. Gereksiz diyorum, çünkü gereksiz ve saçma sorular soruyorlar.

"Ak bilim yok, otobüs para alıyor mu?", "Ak bilim evde unuttum ne yapacağım buralarda?", "Çok sıkıştım, buralarda WC var mı?", "Bağcılar'a gideceğim, Kanal D'nin önünde otobüs duruyor mu?", "Buralarda kaçak sigara nerede satılır?", "Günlük ne kadar para kazanıyorsun?", "Bu dolmuş Aksaray'a gidiyor mu?", "Tam Haseki Hastanesi'nde duruyor mu?", "Bu sene hangi takım şampiyon olur?", "Sen Muşlu musun?", "Böyle Muşlu olur mu, Brezilyalılara benziyorsun", "Kürt müsün, Kürtçe konuşmayı biliyor musun?", "Saçların ne kadar güzel, doğuştan mı kıvırcık?"...

Ne kadar saçma, değil mi? Ülke gelişse de bu insanlar olduğu sürece işimiz gerçekten zor arkadaşlar...

HEM ÇOK BÜYÜĞÜM, hem de küçük!

Kadir Subaşı (17)

Bir Röportaj Mahmut Kılıç (13) & Güldar Kılıç (12)

Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Adım Mahmut Kılıç, 13 yaşındayım, Sururi Ortaokulu'nda okuyorum, 8. sınıfa geçtim.

Hangi işte çalışıyorsunuz?

Marketçilik yapıyorum.

Sabah kaçta işe başlıyorsunuz, akşam kaçta bitiriyorsunuz?

Normalde sabah 9:00, akşam 23:00 arası çalışıyorum, ama Ramazan dolayısıyla akşam 18:00'dan, gece 3:00'e kadar çalışıyorum.

Günde kaç sefer ara veriyorsunuz?

İki kere ara veriyorum.

İşte neler yapıyorsunuz?

Servise çıkıyorum, suları ve kolileri diziyorum, ekmek sayıyorum, et kesiyorum, kapının önünü sulayıp temizliyorum.

Servis ne demek?

Servis; biri sipariş verdiğinde ona istediklerini götürmemiz.

Mahmut Kılıç (13)

Nerelere servise gidiyorsunuz?

Taksim ve Beyoğlu civarına, Balık Pazarı'na.

Yalnız mı gidiyorsunuz?

Ramazan Abi ve Yunus'la gidiyorum ama yakın yerlere tek başıma gidiyorum.

Sadece yazın mı çalışıyorsunuz?

Evet, çünkü kışın babam derslerimi aktsatmamamı istiyor.

Çalışırken size neler zor, neler kolay geliyor?

Bu işin zorluğu servis götürmek değil, mal taşımak... Malları taşımak zor geliyor.

Çalışırken başınıza gelen bir olayı anlatmak ister misiniz?

Bir kere Balık Pazarı'na servis götürürken turşuyu unutmuştum ama bir kere... Bir kere de dükkânda suyu patlattım, yine ben temizledim :)

Bizimle röportaj yaptığınız için teşekkür ederiz...

Ali Mendillioğlu

Çevre, Çöp ve Atıklar

Bu sayımızın teması çevre ve çöpler. Geri Dönüşüm İşçileri Derneği Başkanı Ali Mendillioğlu ile atıklar hakkında konuştuk.

Neden hayvanların değil de insanların çöpleri var? Bu soruyu hiç düşündünüz mü? Çünkü insanlar ihtiyaçlarından fazlasını tüketirler, bu yüzden çöp olur.

Hayvanlar kendi başlarına hayatta kalabilirler. Ama insanlar kendi başına yaşayabilir mi? İnsanlar üretirler, üreterek hayatta kalırlar. Ortak emekle paylaşım yapılır. Ekmek bile böyle bir ortak üretimle oluşur. Fakat bazen ihtiyacımızdan fazla üretiriz, ihtiyacımızdan fazlasını tüketiriz. Örneğin 3 elbise ile yaşayabilecekken 10 elbise alırız.

Çevreyi ve doğayı korumak için öncelikle ihtiyacımızdan fazlasını tüketmemeliyiz.

İkinci şey ise canlı ve cansız atıkları ayırabilmek. Tahta, kâğıt, karton, yiyecekler ve içecekler, insan ve hayvan dışkısı, pamuk gibi bitkilerden dokunmuş kumaşlar, canlılardan oluşan her türlü atık canlı atıktır ve geri dönüşebilir. Plastik, naylon, demir gibi maddeler cansız atıktır ve geri dönüşmesi milyonlarca yıl alır. Bu yüzden çöplerin geri dönüşmesini sağlamak,

Çevre, Çöp ve Atıklar

elimizden geldiğince geri dönüşebilen malzemeler kullanmak da çevre ve canlılar için yapılması gereken ikinci önemli şeydir.

Çevre deyince benim aklıma şehir, insan, hayvan, tüm doğa ve hepsi geliyor. Ama yerlere çöp atmak aslında çevre ile ilgisinden daha çok saygı ile ilgili... **Biz insanlar kendimizi bu dünyanın sahibi sanıyoruz.** Bu bitkileri, ağaçları, hayvanları, yerin altındakilerini bizim için var sanıyoruz. Biz insanlar ortalama en fazla 80 yıl yaşarız, ama dünya 4.54 milyar yaşında! Dünya bizden önce de vardı, bizden sonra da olmaya devam edecek. Ama insan ihtiyacından fazlasını tükettiği için hayvanları da tüketti mesela,

bazı canlı türleri artık yok oldu.

Biz şehirleri de böyle kurmalıyız. Mesela İstanbul kocaman bir inşaat bahçesi gibi... İnsan yürümek ister. Mesela karşımıza ne çıkar yürürken? Trafik, kaldırım, park etmiş araba, bina, yıkık bina, yoksullar görebiliriz. Ama sokağa çıktığımızda sağlıklı sollu ağaçlar olduğunu düşünün, toprakta çıplak ayak yürüdüğünüzü düşünün, kendinizi nasıl iyi hissedersiniz?

Durmadan araba üretiyoruz mesela. Parfüm üretiyoruz. Hayatımızda olmasa ne kaybederiz? Televizyon, bilgisayar, klima, sigara, içki, makyaj, parfüm, kola, gazlı içecek, takı, vb. üretiyoruz. Ve her gün bunun

Çevre, Çöp ve Atıklar

İçin enerji tüketiyoruz, fabrikalar inşa ediyoruz, havayı ve çevreyi bir daha kirletiyoruz.

Doğayı korumak için ilk kural ihtiyacın kadar tüketmek! Sadece ihtiyacımızı tüketmeliyiz. Mesela yaşamak için suya ihtiyacımız var, su içmezsek yaşayamayız. Ama insan vücudunun kolayca ihtiyacı yok, hatta kola içmek insan için zararlı. Çevreyi korumak için kola içmemeliyiz çünkü biz kola içmezsek o fabrikayı kapatırlar. Ve fabrika atıklarıyla ağaçları, havayı, suyu zehirlemez; hayvanları öldürmez, elektrik enerjisini kullanmak zorunda kalmaz."

Tarlabaşı Toplum Merkezi Gençlik Orkestrası

Yasemin Budak'ın haberine kulak verelim:

Bütün Çöpleri İnsanlar Yapıyor

Ali Abi, bizler "Çöp nedir?" diye sorduğumuz zaman bize şöyle bir hikâye anlattı:

"Düşünürsek hayvanlar her zaman ihtiyaçları kadar yiyip içiyorlar ama insanlar tam tersine ihtiyaçlarından fazla kullandıkları için çöpler oluşuyor. Bu yüzden tüm çöpleri insanlar üretiyor."

"Canlı ve cansız atıklar diye ikiye ayrılır. Canlıdan üretilmiş atıklar canlı atıklardır, örneğin bitkiden olabilir. Mesela 'Kalem doğaya karışabilir mi?' diye bir soru sorulduğunda şöyle düşüneceğiz. 'Kalem neyden üretildi?', cevabı ağaç. 'Ağaç canlı mı?', evet, canlı. O zaman doğaya karışıp çabucak kaybolabilir. Fakat plastik canlılardan üretilmemiştir, cansız bir atıktır, doğada kaybolabilir ama çok uzun yıllar alır." dedi.

"PARA İÇİN SULAR TEMİZLENMEMİŞ!"

Ali Abi bizlere de bir takım sorular sordu.

"Musluk suları neden temizlenmemiş?"

Bizler de birçok cevap verdik fakat doğru

Hepimiz bunu çok anlamlı bulduk. Hatta örnekler bile verdik. Örneğin; kola, içki, sigara.

Ali Abi'ye sorduğumuz bir diğer sorumuz ise atıkların kaçaya ayrıldığıydı, o da bize;

Bütün Çöpleri İnsanlar Yapıyor

cevaba ulaşamadık. O da bunun üzerine tekrar anlatmaya başladı.

Ali Abi nereden su içtiğimizi sordu, bizler de parayla satın aldığımızı söyledik. O da neden musluktan su içmediğimizi sordu, bizler de kirli olduğu için içmediğimizi söyledik. Ali Abi suların neden kirli olduğunu sordu, bizler bilmediğimizi söyledik. Bunun üzerine Ali Abi tekrar anlatmaya başladı:

"Su satan şirketler ve markalar, ülke ekonomisinde söz sahibi olabiliyor. Devlet suları kolaylıkla temizleyebilir ve bu sayede bu şirketlere gerek olmaz. Bizler devletten suları temizlemesini istemeliyiz. Böylece temiz su hakkımız için bu şirketlerin para kazanmasını engeller ve sularımızı ücretsiz içebiliriz."

Doğanın Dengesi

Güldar Kılıç (12)

Size Çin'de geçen bir olayı anlatacağım. Çin'de çok çeşitli yemekler olmadığı için oradaki insanlar sürekli pirinç yiyorlardı. Kuşlar da insanlar gibi pirinçle besleniyorlardı ve Çin'deki insanlar bunu engellemek için kuşları tarladan uzaklaştırdılar. Kuşlar tarladan uzaklaştıktan sonra önceden olmayan böcekler ortaya çıkmaya başladı. Çünkü kuşlar önceden bu böcekleri yiyorlardı ve böcekler de bu kadar çok olmuyordu. Sonunda Çin'deki insanlar yaptığı hatayı fark ettiler, kuşları uzaklaştırdıkları için doğanın dengesini bozduklarını ve daha büyük sorunlara yol açtıklarını anladılar.

Bir Kapak Hikayesi

Çilek (12)

Bir gün bir adam durmadan şişe yapıyormuş. O kadar çok şişe yapmış ki ne kadar yaptığını sayamamış bile. Günün birinde devlet bu adama demiş ki:

-Sen güzel şişe yapıyorsun fakat doğaya ve insanlara zarar veriyorsun, yaptığın şişeler sonra atık oluyor, bu çöpleri toplamanın sorumluluğu da sana ait.

Bu şişe yapan adam ne kadar şişe yaptığını saymadığı için ne yapacağını bilememiş ve devlete demiş ki:

-O kadar şişeyi toplayamam ama bir şişe bir kapak demektir, kapakları toplarım. Sana kapakları şişeleri topladığının kanıtı olarak getiririm.

Bunun üzerine adam yine bir fikir bulmuş, insanların ne kadar duygusal olduğunu bildiği için insanları toplayıp onlara şöyle demiş:

-Biz engelliler için kapak toplayıp tekerlekli sandalye yapacağız, siz de kapaklarınızı toplayıp bize verebilirsiniz.

İnsanlar da kapaklarını toplayıp bu adama vermişler. Adam da kapakları devlete göstermiş. Devlet de mavi kapakların tüm pet şişeleri kapsadığını varsayarak onun topladığını sandığı şişeler için adama teşekkür etmiş.

Çevreyi korumaya ve insanlara yardım etmeye çalışırken daha dikkatli olmalı, düşünerek hareket etmeliyiz.

Çevre Röportajları

Muhabirimiz Hakan Akyol çevre konusundaki fikirleri öğrenmek için mahalle röportajları gerçekleştirdi. Ev hanımı, tekstil çalışanı, manav, fırın ve bakkaldan oluşan 6 yetişkinle konuşan muhabirimiz bu konunun herkesin sorunu olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

1. Bize kendinizi tanıtır mısınız?

-İsmim Özlem Çetin, 22 yaşındayım, tekstil işinde çalışıyorum.

*Sizce çöp nedir?

-Bence çöp evdeki atıklardır.

*Sizce çöp nasıl oluşur?

-Yemek kalıntılarından ve insanların kullandıkları şeylerden.

*Çevrenizde çöp sorunu var mı?

-Evet var, herkes bulduğu yere çöp atıyor. Denizlerimizi de kirletiyor.

*Sizce çöp sorunu nasıl çözülür?

Önerileriniz nelerdir?

-Herkes çöplerini dışarı çıkarmalı, Yedikleri çöpleri yerlere değil çöp kutusuna koymalı. Denizlere çöp atılmamalı, doğamızı da korumalıyız.

2. Bize kendinizi tanıtır mısınız?

-Adım Fatma, 32 yaşındayım, 6 çocuk

annesiyim, ev hanımıyım.

*Sizce çöp nedir?

-Ev ve iş yerlerindeki atıklar.

*Sizce çöp nasıl oluşur?

-Kesip biçtiğimiz, kullandığımız şeylerden, yediklerimizden, içtiklerimizden.

*Çevrenizde çöp sorunu var mı?

-Evet var. Tekstilde kesilen kumaşların parçaları çöplere atılıyor, bu da çevreye çok büyük zarar veriyor.

*Sizce çöp sorunu nasıl çözülür?

Önerileriniz nelerdir?

-İnsanların çöp atarken 3 kere düşünmesi lazım, "bu gerçekten çöp mü?" diye.

3. Bize kendinizi tanıtır mısınız?

-Adım Ayça, 24 yaşındayım, tekstil işinde çalışıyorum.

Çevre Röportajları

*Sizce çöp nedir?

-Ambalaj ve atıklardan oluşan şeyler, poşetler.

*Sizce çöp nasıl oluşur?

-Yediklerimizden ve içtiklerimizden oluşur.

*Çevrenizde çöp sorunu var mı?

-Hayır yok.

*Sizce çöp sorunu nasıl çözülür?

Önerileriniz nelerdir?

-İnsanların geri dönüşebilen atıkları çöp olarak görmemesi lazım, eğer bu başarılabilirse çöpler azalır, çevreye verilen zarar azalır. Bunun yapılabilmesi için belediyenin mutlaka yardımı gereklidir.

4. Bize kendinizi tanıtır mısınız?

-Benim adım Hüseyin.48 yaşındayım, 7 çocuk babasıyım, Manavım.

*Sizce çöp nedir?

-Çöp insanların ev içerisindeki kullanmadığı atıklardır.

*Sizce çöp nasıl oluşur?

-Evde bozulan yiyeceklerden ve ambalajlarından oluşur.

*Çevrenizde çöp sorunu var mı?

-Evet var. Çöp konteynırları sonuna kadar doluyor, hatta yetmiyor insanlar yerlere atmak zorunda kalıyorlar, bu da kötü kokulara sebep oluyor.

*Sizce çöp sorunu nasıl çözülür?

Önerileriniz nelerdir?

-Bu sorunu ancak belediye çözebilir. Bir de çöpleri oluşturanlar, eğer belediye insanları bilinçlendirirse biraz da olsa çöp sorunu

çözülebilir.

5. Bize kendinizi tanıtır mısınız?

-Benim adım Mustafa, 38 yaşındayım, 5 çocuk babasıyım, bir fırınım var.

*Sizce çöp nedir?

-Bizlerin kullanmadığı atıklar.

*Sizce çöp nasıl oluşur?

-Büyük bir çoğunluğu yemek içmekten oluşur.

*Çevrenizde çöp sorunu var mı?

-Büyük bir çöp sorunu yok.

*Sizce çöp sorunu nasıl çözülür?

Önerileriniz nelerdir?

-Bence herkes bilinçli olursa sorun kalmaz.

6. Bize kendinizi tanıtır mısınız?

-Benim adım Osman, 40 yaşındayım, 4 çocuk babasıyım, bakkalım.

*Sizce çöp nedir?

-Bir tür atıktır.

*Sizce çöp nasıl oluşur?

-insanların kullandıkları şeylerden oluşur.

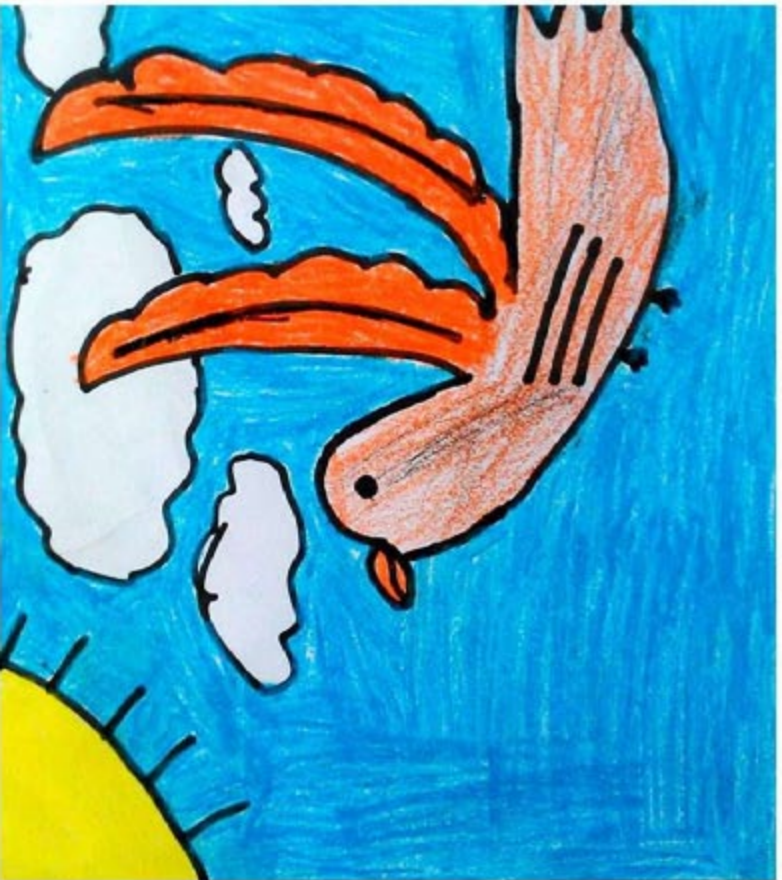
*Çevrenizde çöp sorunu var mı?

-Olmasına gerek yok, çöpün kendisi sorun zaten.

*Sizce çöp sorunu nasıl çözülür?

Önerileriniz nelerdir?

-Evdeki geri dönüşebilen atıkları çöp olarak görmemek lazım, Geri dönüşebilen atıklar için yeni bir kampanya oluşturulması lazım.

Kampanya Çağrısı

*Biz Parlayan Çocuklar, çevreyi ve doğayı korumak için bir kampanya planlıyoruz. Bu kampanyaya desteklerinizi bekliyoruz.
Kampanyayı planlayanlar: Hakan Akyol, Elif Akyol, Mahmut Kılıç, Güldar Kılıç, Aynur Ay.*

Bu kampanyada neleri amaçlıyoruz?

Neden bu kampanyayı yapmak istiyoruz?

- Biz bu kampanyada çevre kirliliğinin önlenmesini amaçlıyoruz.
- Kimse çevre temizliğine önem vermiyor, eğer bizler de çevre temizliğine önem vermezsek sokaklarda çöplerden başka yer kalmaz.
- Temiz bir parkta oynamak istiyoruz çünkü biz çocuğuz ve oynamak isteriz.
- Çevremiz kirli olunca beraberinde bir sürü hastalığı da getiriyor, daha temiz bir çevrede sağlıklı olmak istiyoruz.
- Gelecekteki nesillere iyi ve temiz bir dünya bırakmak istiyoruz.

Çevre kirliliği nasıl önlenbilir?

Kampanyada yapacaklarımız neler?

- Her sokağa çöp kutusu ve geri dönüşüm kutusu koyacağız, geri dönüşüm kutularını biz

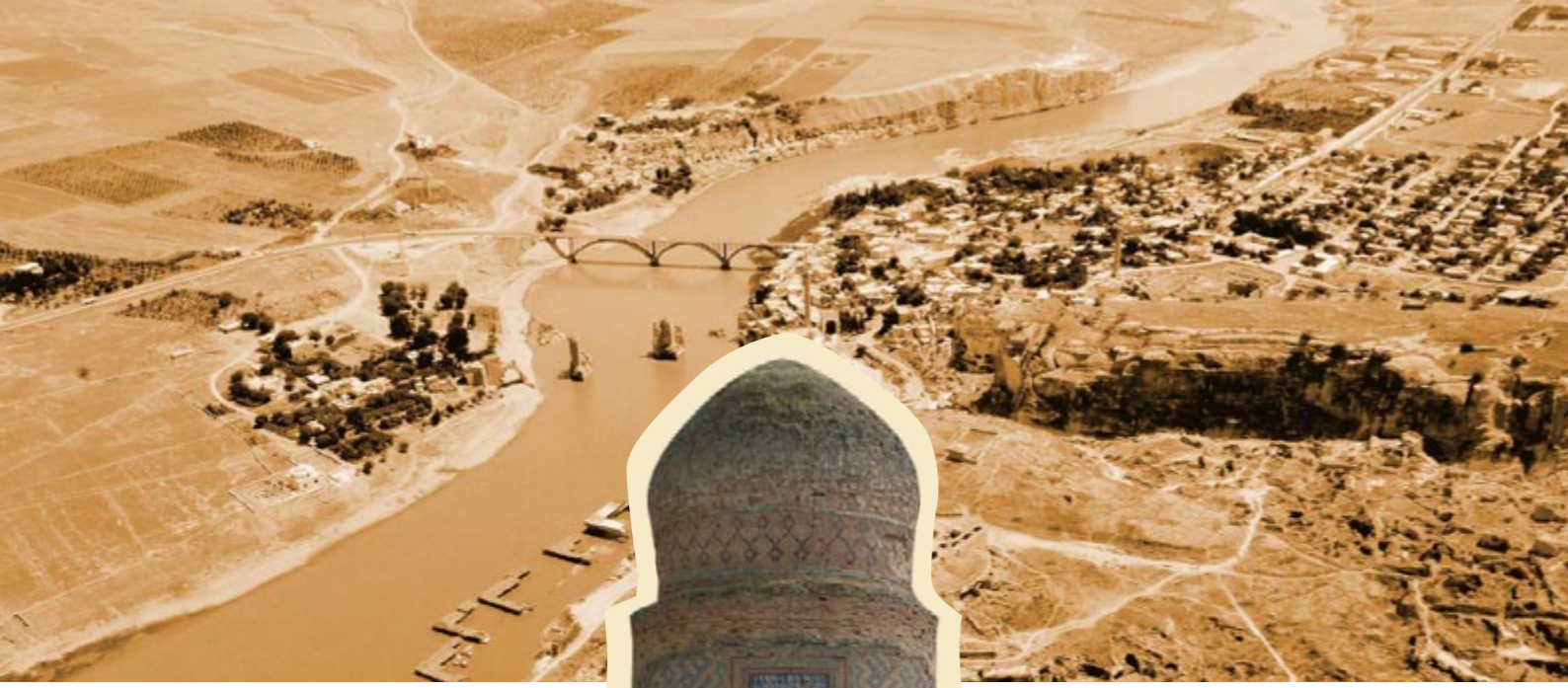
tasarlayacağız.

- Kartonlara çevre temalı sloganlarımızı yazacağız ve biraz daha fazla dikkat çekmek için suratlarımızı renkli boyalarla boyayarak yürüyüş yapacağız.
- Kapı kapı gezip mahalle sakinlerine projemizi anlatacağız.
- Okulda kampanyalar düzenleyeceğiz

Kampanya için gerekenler

- Öncelikle maddi ve manevi desteğe ihtiyacımız var.
- Renkli kartonlar ve boyalar gerekiyor.
- Kampanyamızı büyötmek için daha fazla insanın katılımına ihtiyacımız var.

Batman Güncesi

Neden şehirler içinde Batman'ı seçmelisiniz?

Benim adım Mazlum Onar. Doğduğumdan beri Batman'da yaşıyorum. Batman'a çok alıştım. Burası benim için bir sevgi yuvasıdır. Burada hayat çok güzel geçer. İnsanları çok iyidir, sanki kırk yıllık dost gibi davranırlar, bu Batman için çok gurur vericidir. Bence Batman'a gelmeniz lazım.

Benim adım Serhat Taymur, üç yaşından beri Batman'dayım. Batman'da çok gezilecek yer yok ama Batman'ın bir Hasankeyf'i var. Burası Batman'ın gurur kaynaklarından biri. Eğer bir gün Batman'a gelerseniz Hasankeyf'i görmelisiniz. Fakat geldiğinizde Hasankeyf'inde olmayabilir. Çünkü burayı taşıma projesi var ama biz bu projeye karşıyız. Hasankeyf'in bulunduğu yer çok eski tarihi bir yer, bu alanın bozulmasını istemiyoruz.

Her yere baraj yapılabilir ama Hasankeyf yapılamaz.

Benim adım Rıdvan Avcı, 14 yaşındayım. Doğduğumdan beri Batman'da yaşıyorum. Batman Türkiye için çok özel bir yerdir çünkü buradan petrol çıkarılıyor. O yüzden Batman'a Türkiye'nin enerji kaynağı deniliyor. Batman çok olmasa da Türkiye'nin petrol ihtiyacının %4'ünü karşılamaktadır. Batman sadece petrolüyle değil Diyarbakır Caddesiyle de meşhurdur, İstiklal Caddesi gibi her gün tıklım tıklım doludur. Bir gün Batman'a yolunuz düşerse Diyarbakır Caddesi'ni de görmelisiniz.

Ben Vedat Soyhan, 13 yaşındayım. Batman 90'lı yıllarda şehir olduğu için çok

Batman Güncesi

genç bir şehirdir. Her gün gezmek için uygun bir şehirdir çünkü güneşli, güzel ve sıcak bir havası vardır. Bu sıcak havalara da dikkat etmek lazım, şapka almadan dışarda gezilmez Batman'da. :)

Ben Hakan Akyol, 13 yaşındayım. Geçen senemi okumak için Batman'da geçirdim. Batman, hayatımın en özel yılını yaşadığım şehir. Zamanın nasıl akıp geçtiğini anlayamazsınız Batman'da. Bu bir yıl içerisinde bu şehri anlamaya çalıştım. Batman'da tanıdığım herkes beni sevdi, arkadaşlarım çok iyilerdi, bana her zaman yardımcı oldular. Bu şehrin sadece iyi yanları var sanmayın, kötü yanları da var ama her şehrin kötü yanları vardır. Bu şehrin kötü yanı çocuklar erken yaşta sigaraya başlıyor. Aslında sigaraya erken yaşta başlama Güneydoğu'da büyük bir sorun, aileler ellerinden geleni yapıyorlar fakat birçok

çocuk yanlış arkadaş kurbanı oluyor. Bu çok büyük bir sorun ama her şehirde böyle sorunlar var. Bunun çözümü iyi arkadaş sahibi olmak, benim arkadaşlarım çok iyilerdi. Onları bırakmak zor oldu ama bu arkadaşlarımla sosyal medya aracılığıyla konuşuyoruz. Farklı şehirleri gezmek ve yeni kişiler tanımak çok özel bir şey.

Duyurular

*Çarşamba ve Perşembe günleri İngilizce kursu devam ediyor.

*Kendin olmanın ne kadar önemli olduğunu anlatan Vejetaryen Külkedisi Atölyesi TTM'de başladı!

*Yaratıcı drama atölyesi yaz dönemi kayıtları sürüyor. Geç kalmadan adınızı yazdırın.

*Perşembe günleri olacak film gösterimlerini kaçırmayın!

*Cuma günleri ise biz Parlayan Çocuklar toplanmaya devam ediyoruz. Dergide yer almasını istediğiniz yazıları bizlere getirebilirsiniz.

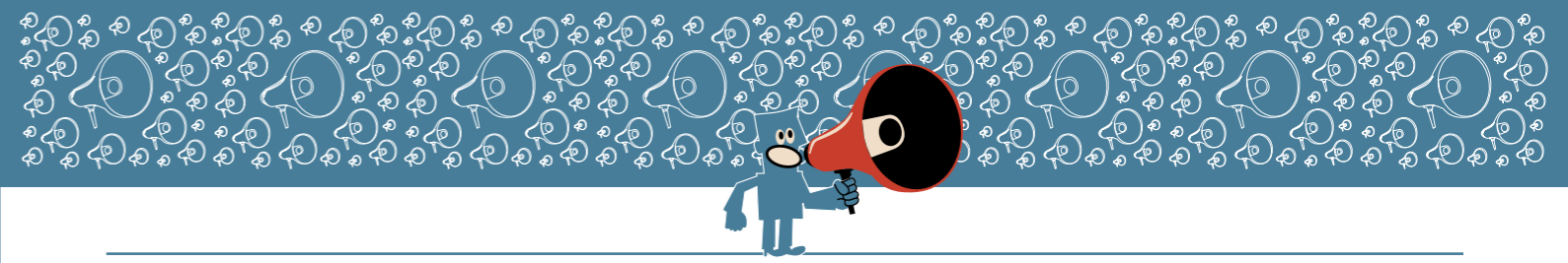
*Yaz programı kapsamında Pazartesi günleri etüt çalışmaları, oyun saati ve satranç atölyesi devam ediyor.

*Güzel Sanatlar Fakültesi'ne girmek isteyen abla ve abilerimiz Pazartesi ve Cuma günleri desen çalışmalarına katılabilir.

*Okuma yazmada güçlükler yaşayan kardeşlerimiz Salı günleri okuma yazma destek programı ve hikâye okuma atölyesine gelebilir.

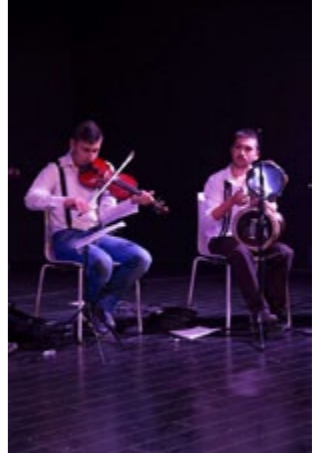
*Merkezdeki tüm çalışmalar ve eğitimler ÜCRETSİZDİR.

Duyurular

*25 Haziran 2014'te Tarlabaşı Toplum Merkezi Gençlik Orkestrası ile Salt Galata'da yaza merhaba konseri gerçekleştirildi. Orkestranın konserini izlemeye çok kişi geldi, çok güzel müzikler dinledik.

*25 Haziran 2014'te AÇEV'in desteği ile sürdürülen kadınlar için 'okuma-yazma destek atölyesi' yeni mezunlarını verdi.

*Vejetaryen Külkedisi Atölyesi: Bilin bakalım bu külkedisini geleneksel külkedisinden ayıran ne?

*8 Mayıs 2014'te TEGV'in desteği ile 'Eğlen, Öğren, Hijyen' atölyesi gerçekleştirdik. Meğerse mikroplar her yerdeymiş ama bir el yıkamak hastalıklardan korunmamız için ne kadar önemliymiş.

Duyurular

*Nisan 2014'te 6 yaşına basan Parlayan Çocuklar Kulübü'nün yeni yaşını eğlenceli bir parti ile kutladık. Dans ettik, pasta kestik, slogan atölyesi yaptık.

* Zentara Yaşam Kampı'nın daveti üzerine arkadaşlarımız Fethiye'ye yaz kampına gittiler. Onlara ev sahipliği yapan ve gitmelerini sağlayan TTM dostlarına, Beşiktaş Çarşı Forza grubuna, Göçmen Dayanışma Mutfağı'na ve Zentara Kadın Sosyal Dayanışma Derneği'ne çok teşekkür ediyoruz.

Artık içini sadece güzel şeylerle doldurmalıydı.

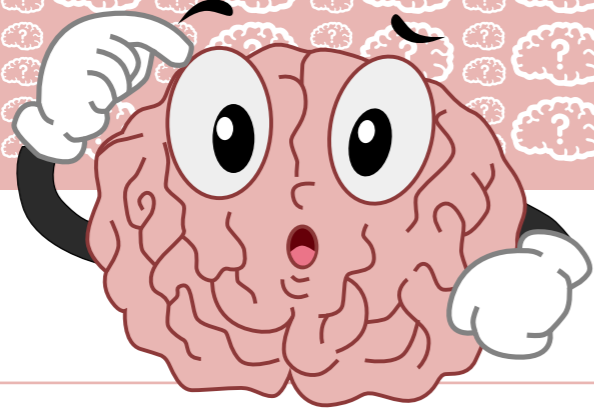
Biliyorduk ki Yeter Perisi yanında oldukça bunu başarabiliirdi.

YETER!

Normal nedir? Sevdiklerimizi sürekli memnun etmek zorunda mıyız, peki bizim sevdiğimiz şeylerden ne haber? Dans etmek ve kilolu olmakta ne sorun var? Ağlamanın neresi kötü? Herkes gibi olmayı seçmesek de mutlu olamaz mıyız? Kendimiz olmak bu kadar zor mu?

Yeter perileri tumbul, kıllı ve esmer olurlar, hepimizin içinde yaşarlar ve biz "yeter" dediğimizde ortaya çıkarlar.

Vejetaryen Külkedisi "yeter" demek için Tarlabası'nda!

Bilmeceler

- *Ben giderim, o gider, güneşte beni izler.**
Gölge
- *Matematik kitabı Türkçe kitabına ne demiş?**
Çok problemim var.
- *Buzdolabından çıksa bile yakan şey nedir?**
Acı biber
- *Yeşil mantolu, kırmızı entarili, siyah düğmeli.**
Karpuz
- *Kuyruğu var, at değil. Kanadı var, kuş değil.**
Balık
- *Gökte gördüm bir köprü, rengi var yedi türlü.**
Gökkuşağı
- *Akşam baktım çok idi, sabah baktım yok idi.**
Yıldız
- *Bozulduğu halde tamir edilmeyen şey nedir?**
Hava
- *Dünyanın en küçük bebeği kimdir?**
Gözbebeği
- *Elmayı yerken kurt bulmaktan daha kötü olan nedir?**
Yarım kurt bulmak
- *Düşünen file ne denir?**
Filozof
- *En temiz böcek hangisidir?**
Hamamböceği
- *Altı adam bir şemsiyenin altında ıslanmadan nasıl durabilir?**
Yağmur yağmazsa.
- *Yırtıcı bir hayvana nasıl bakılır?**
Uzaktan.
- *Köpekler uçabilseydi onlara ne ad verilirdi?**
Hav-uç
- *Bir tavuk ayda kaç yumurta yapar?**
Tavuk ayda yumurtlayamaz.
- *10 tilki, 8 kedi, 20 tavuk ne yapar?**
Gürültü
- *Yılan karıncayı yutarsa karınca hangi şarkıyı söyler?**
Uzun ince bir yoldayım
- *Dağ taş tin tin eder zeytinini döker gider, şimdi gelir görürsünüz, güle güle ölürsünüz.**
Keçi

Bu dergi Tarlabası Toplum Merkezi Parlayan Çocuklar Kulübü tarafından hazırlanmıştır. Bize destek vermek isterseniz bağıışı aşağıdaki adrese yapabilirsiniz.

Tarlabası Toplumunu Destekleme Derneği

Garanti Bankası Cumhuriyet Caddesi-Taksim Şubesi

Şube Kodu: 772 Hesap No: 6299673

IBAN: TR03 0006 2000 7720 0006 2996 73

www.tarlabasi.org

Çukur Mahallesi Zerdali Sokak No.9 Tarlabası-Beyoğlu-İstanbul

Tel: +90 212 297 23 05